

GABIJOS BALSAS

2025 m. birželis Nr. 4

Paskutinio skambučio šventė – dvyliktokų refleksija

1. Kaip jautėtės prieš simbolinę šventę, žyminčią jūsų mokyklinio gyvenimo pabaigą?

Vaiva, IV B: Tai buvo neįtikėtina. Tik šventės išvakarėse suvokiau, koks svarbus, lūžio tašką žymintis momentas artėja. Tada supratau, kad viskas iš tiesų baigiasi – rutina, kuri lydėjo mane dvylika metų, netrukus tapsianti praeitimi. Draugai ir mokytojai, kuriuos kasdien matydavau koridoriuose, pasuks savais keliais. Visa tai sukėlė tiek jaudulio, tiek lengvo liūdesio.

Justina, IV C: Iš tikrųjų, tu žinai, kad mokyklos dienos baigėsi, bet dar to iki galo nesupranti.

Kornelija, IV C: Mūsų mokykla turi nuostabią tradiciją švęsti Paskutinio skambučio šventę. Rengiami dvyliktokų pasirodymai vidiniame kiemelyje yra įdomūs ne tik stebintiems, bet ir dalyvaujantiems. Žinoma, vedamos paskutinės pamokos ir vienuoliktokų vaidinimas aktų salėje sukėlė daug jausmų. Tad, žengdama į simbolinę šventę, šiek tiek nerimavau, jaučiausi liūdnokai, bet buvau laiminga, nes ši šventė primena mūsų ilgą mokyklinį kelią, kuris eina į pabaigą, bet taip pat yra pradžia naujo gyvenimo etapo. Be to, manau, kiekvienas nustebo, nusišypojo arba susigraudino, kai šią dieną pamatė ir vaikiškas savo nuotraukas.

Domantas, IV A: Jaučiuosi dviprasmiškai: iš dalies tai šventė, nes pagaliau pabaiga, baigėsi 12-os metų etapas, tačiau tuo pačiu metu ir liūdna.

Paulina, IV A: Nuoširdžiai atsakydama į šį klausimą turiu pripažinti, kad pats mokyklos baigimas man nekelia jokio liūdesio, priešingai – nekantrauju žengti į naują gyvenimo tarpą. Galbūt todėl Paskutinio skambučio šventės metu nesigraudinau, kiek tikėjaisi, kad gaudinsiuisi. Visgi tokia akimirka verčia susimąstyti apie taip greitai lekiantį laiką ir paskatina sustoti bei pasimėgauti tuo itin trumpu, bet nepakartojamu gyvenimo momentu.

2. Kokia šventės dalis jums labiausiai įsiminė?

Vaiva: Be jokios abejonės – pasirodymas mokyklos kiemelyje ir visas pasiruošimo jam procesas. Kadangi buvau pagrindinė organizatorė – rašiau scenarijų, derinau pasirodymus su seniūnais, auklėtojais ir jų klasėmis – tai tapo vienu įsimintiniausių įvykių šiais metais. Nors paskutinėmis dienomis netrūko streso, įtampos ir bemiegių naktų, džiaugiuosi, kad priėmiau šį iššūkį. Tai padėjo ne tik geriau pažinti save, bet ir iš naujo atrasti mane supančius žmones. Be to, labai didžiuojuosi visais abiturientais – kiekvienas įdėjo dalelę savęs ir tikrai pasistengė. Norisi padėkoti visiems, nes be mūsų visų nebūtų ir tokios gražios šventės.

Justina: Įsiminė paskutinė pamoka su pasirinktu mokytoju. Labai jausminga pamoka, net buvo ir ašarų.

Kornelija: Visos šventės dalys buvo savaip įsimintinos, bet labiausiai įsimins dalis aktų salėje, nes išgirdome palinkėjimus, pamatėme savo pradinių klasių mokytojas, susigraudinome, buvo jautru ir gera prisiminti įvykius, kuriuos išgyvenome. Taip pat buvo miela pamatyti pirmokėlius, kurie vedė mus į aktų salę, jie priminė mus mažus, kurie pačią pirmą rugsėjo dieną buvo nedrąsūs, nes juos į klases vedė dvyliktokai.

Domantas: Sunku išsirinkti labiausiai įsiminusią dalį, tačiau tikriausiai tai kelionė į Užutrakį.

Paulina: Įsimintiniausia šventės dalis buvo valso šokis, kurį ir pati šokau :). Nežinau, kiek jau kartų peržiūrėjau mūsų šokio vaizdo įrašą, ir kas kartą užplūsta džiaugsmo, pasididžiavimo ir laimės banga. Tai privertė mane susimąstyti, kaip šokiai lydėjo mane per labai ilgą visos mokyklos laikotarpį. Šis valsas buvo mano paskutinis šokis Vilniaus Gabijos gimnazijoje, tad esu be galo laiminga, kad turėjau galimybę dalyvauti. Choreografijos pamokos penktadieniais buvo puikiausias kiekvienos savaitės užbaigimas šiais metais. Ačiū vienuoliktokams vaikinams, kad atėjo mums į pagalbą kaip šokių partneriai!

3. Ko norėtumėte palinkėti mokytojams ir jaunesniems mokiniams?

Vaiva: Mokiniams norėčiau palinkėti ne tik mokytis, bet ir mėgautis kiekviena diena. Mokslai tikrai yra labai svarbūs, bet tai nėra viskas. Svarbiausia – pažinti save, kelti tikslus ir stengtis jų siekti, augti kaip asmenybei, kasdien kurti geriausią savo versiją. Tačiau tuo pačiu metu ir nepamiršti gyventi. Susitikit su draugais, ieškokit naujų pažinčių, būkit drąsūs! Gyvenimas – ne vien pažymiai, o ir prisiminimai, kurie išlieka. Mokytojams – norėčiau padėkoti ir palinkėti atvirumo. Po dvylikos metų mokykloje įsitikinau, jog labiausiai įkvepia tie mokytojai, kurie nebrėžia ryškios linijos tarp savęs ir mokinių, o juos prisileidžia, yra atviri. Kai mokytojas tampa artimesnis – norisi ne tik geriau mokytis, bet ir nepraleisti nė vienos pamokos:) Nuoširdumas, paprastumas ir humoras, mano nuomone, yra kelias į šiuolaikinio mokinio pagarbą, kurios šiais laikais taip trūksta.

Justina: Linkiu stiprybės, jos prireiks visiems – ir mokytojams su naujais mokiniais, ir patiems moksleiviams.

Kornelija: Esu dėkinga kiekvienam mokytojui ne tik už suteiktas žinias, bet ir už tai, kad jie buvo šalia, kai mums jų reikėjo, jie paguosdavo, nuramindavo, motyvuodavo, žinoma, skatino mus mokytis. Taip pat esu dėkinga jiems už begalinę kantrybę. Linkiu stiprybės, kantrybės, laimingų dienų, kad jūsų kiekvienas darbas būtų gerbiamas ir kad atstumėte naujų gražių gyvenimo akimirų. Jaunesniems mokiniams linkiu nepasiduoti, nes mokyklos gyvenimas tikrai nėra lengvas, kiekvieną dieną gali kilti iššūkių, bet taip pat yra nuostabių akimirų, kurias sukuriate patys kartu su draugais ir su mokytojais. Žinoma, nebijokite klysti, nes daryti klaidas yra žmogiška, o darydami klaidas išmoksitė naujų dalykų ir tobulėsite.

Domantas: Mokytojams - kantrybės, o mokiniams proto.

Paulina: Jaunesniesiems noriu palinkėti to, ko ilgą laiką trūko man pačiai – į gyvenimą žiūrėti paprasčiau. Taip, mokyklos apleisti nereikia, dėkit pastangų ir neapsiribokit savo komforto zona, siekite, kiek galite daugiau. Tačiau tai nėra visas jūsų gyvenimas – jis dar tik prieš akis. Nepasisekęs kontrolinis – ne pasaulio pabaiga, nors tuo momentu taip gali ir atrodyti. Dirbkit, bet raskit laiko pailsėti, pasimėgauti puodeliu kavos su artimaisiais ir galų gale – pasakyti sau „ačiū“ už tai, kaip jūs jau toli nuėjote! Mokytojams, be abejo, linkiu kantrybės! Su savo mokytojais visada rasdavau bendrą kalbą ir sutarimą, tad noriu tik labai padėkoti daugumai jų už puikų pasiruošimą kiekvienai pamokai, supratingumą, pagalbą atsakant į visus iškilusius klausimus, už gražius žodžius ir motyvacines kalbas, kai kartais jų taip reikėdavo:)

4. Ko labiausiai pasiilgsite iš mokyklos metų?

Vaiva: Tikriausiai labiausiai pasiilgsiu kasdienybės, saugumo jausmo, kai žinai, kur ir su kuo būsi kasdien, ką reikia daryti ir kas dar laukia ateityje. Mokykla man visada buvo tarsi antri namai – čia augau, mezgiau naujas pažintis, siekiau geriausios savo versijos, netgi tapau Mokinių tarybos pirmininke! Todėl žinau, jog niekas negalės iki galo pakeisti jausmų, kurių buvo tiek daug per šiuos dvylika metų, nuolat veikiant ką nors naujo. Ilgėsiuosi draugų, mokytojų, pažįstamų veidų ir tų mažų akimirų, kurios iš pirmo žvilgsnio niekuo neypatingos, bet kiek vėliau virsta brangiausiais prisiminimais.

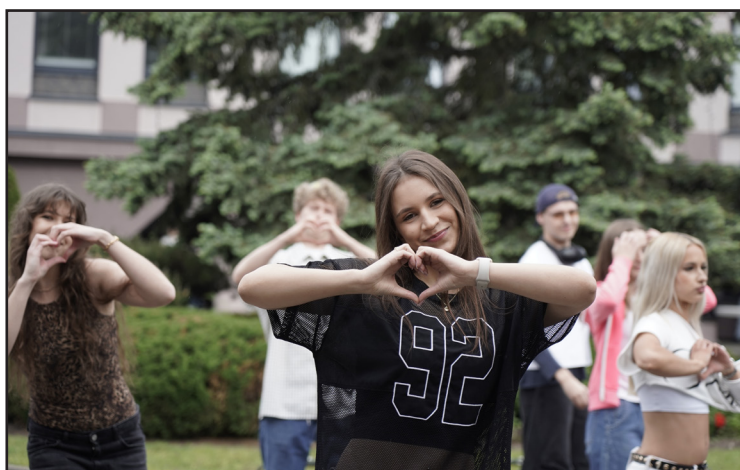
Justina: Pasiilgsiu tinklinio būrelio bei draugų.

Kornelija: Labiausiai pasiilgsiu juokų, nes dažnai buvo tarpusavyje juokaujama, kuriamos išdaigos, kurios buvo vaikiškos, bet nuoširdžios. Taip pat artimiausių draugų rato, nes tai buvo ir yra didžiausias palaikymas, jie nuolat buvo šalia, kai reikėjo pagalbos, kai reikėjo patarimo ar paprasčiausio pokalbio. Žinoma, trūks bendrų išvykų, nes tuo metu labiausiai suartėdavome ir buvome kaip viena komanda, niekada nepamiršiu autobuse leidžiamos muzikos, garsių pokalbių ir bemiegių naktų, kai visi susėdę žaisdavome arba kalbėdavome apie įvairius dalykus.

Domantas: Trūks lengvo gyvenimo, draugų apsuptys ir prisiminimų.

Paulina: Atvirai kalbant, tai labai pasiilgsiu kai kurių mokytojų pamokų, per kurias mokytojos nebijodavo pašmaikštauti pasakydamos įvairesnių komentarų (žinoma, viskas juoko forma). Manau, tai kiek pajvairindavo pamokas ir įkvėpdavo gyvasties prailgančioms dienoms mokykloje. Na, ir, žinoma, ilgosios pertraukos, ypač pastarosios, man turėjo labai didelę reikšmę. Ko tik per jas neatsitinka, o kiek juoko! Taip pat net ir dabar labai pasiilgstu ir manau, kad pasiilgsiu savo senosios klasės. 10 metų kartu man turėjo labai daug reikšmės. Pačios geriausios ir įsimintiniausios ekskursijos buvo patirtos būtent su tais žmonėmis. Todėl labai tikiuosi, kad ateityje pavyks visiems susibėgti ir prisiminti senus laikus.

Parengė Ūla, Medeina, II d

Abiturientai – apie paliekamus dvylika metų ir ateities planus

Kaip ir kiekvieną pavasarį, daliai mokyklos mokinių užsiveria 12-os metų etapo durys ir atsiveria galimybės naujiems planams, svajonėms, vizijoms įgyvendinti. Apie besibaigiančio gyvenimo etapo prisiminimus, būsimojo gyvenimo planus ir viltis pakalbinome keletą abiturientų.

- 1. Kokios nuotaikos lydi baigiant mokyklinį etapą?**
- 2. Ką prisiminsite iš gimnazijos neformaliojo gyvenimo?**
- 3. Kokie prisiminimai liks apie akademinę įstaigos sritį, pamokas?**
- 4. Kurių mokytojų pavardės ar vardai, manote, liks visam gyvenimui atmintyje?**
- 5. Gražiausias prisiminimas iš gimnazijos?**
- 6. Linksmiausias arba liūdniausias prisiminimas.**
- 7. Kaip manote, prieš akis laukia geresnis ar blogesnis gyvenimo periodas? Turbūt jau turite jam planų?**

Deividas, IV B:

1. Baigiant mokyklą kyla ir baimė, ir pyktis, ir liūdesys, ir smalsumas. Viskas viename. Atrodo, kad keliauju į visai kitokį pasaulį. Todėl kyla baimė, ar man seksis. Tačiau norisi tai patirti ir pasidaro labai smalsu, koks gyvenimas yra „kitoje sienos pusėje“. Liūdna palikti mokytojus, nesmagu palikti pažintus draugus bei 12 metų trunkančius įpročius.

2. Prisiminsiu, kaip su draugais leisdavau laiką pertraukų ar kartais net pamokų metu. Kaip su mokytojais keliaudavome į įvairias ekskursijas.

3. Apie akademinę sritį kalbant liks jausmas, kad buvo sunku. Ypač įvykus pakeitimams programose. Tačiau vis dėlto kažkaip perėjau ir viskas gerai. Nebuvo lengva, tačiau prisiminsiu, kad iš dalies ir buvo smagu patirti tai, ko nebuvo patyrę kiti dvyliktokai.

4. Tikrai atmintyje liks mano auklėtoja Jūratė Skomantienė. Ketverius metus teko būti jos auklėtiniu, jei

reikėtų tai išgyventi iš naujo, vėl rinkčiausi tą patį kelią. Taip pat prisiminsiu geografijos, fizikos, matematikos mokytojus.

5. Gražiausias prisiminimas – kaip su visa klase pabaigėme 10-tą klasę. Atrodė, jau iš dalies pabaigėme mokyklą (kadangi mokslas nuo 16 metų neprivalomas). Ir tada rinkomės dalykus, kuriuos mokytis norime toliau. Kas, mano akimis, buvo be galo įdomu, nes teko geriau pažinti save.

6. Rašant liūdniausi prisiminimai kyla labiau dėl to, kad pagalvoju, jog palieku šiuos seniai pažįstamus žmones. Juk prisimenu, kaip atėjau pirmą kartą į šią gimnaziją. Buvo baisu, tačiau ir smalsu, kas bus toliau. Prisiminus pasidaro smagu, kad taip užaugau, tačiau nežinau, ar esu pasirengęs žengti žingsnį į suaugusiojo gyvenimą.

7. Manau, ateinantis gyvenimo etapas bus geresnis. Aš labai laikiu studijų universitete, kur studijuosiu pedagogiką ir matematiką. Kadangi taip prisirišau prie žmonių ir mokyklos atmosferos, atrodo, norisi kada nors grįžti į mokyklą. Ir tikiuosi, kad galėsiu greitai tai padaryti.

Mykolas, IV E:

1. Dabar nuotaikos dvilypės, nes gaila palikti pačią mokyklą, savo klasę ir bendraklasius, bet taip pat ir labai įdomu, kaip seksis ateityje.

2. Prisiminsiu tarpmokyklines krepšinio, tinklinio varžybas, nes jos tikrai buvo įdomios, be to, buvo smagu palaikyti bendramokslius, kurie labai stengėsi laimėti. Man paliko įspūdį, kokio palaikymo Gabijos gimnazijos sporto komandos sulaukia iš bendramokslių, bent jau savoje mokykloje.

3. Iš akademinės srities stipriausias prisiminimas bus, kad Gabijos mokytojai pamokų metu kalbasi su mokiniais kaip su draugais ir nebijo pajuokauti.

4. Atmintyje liks Irmos Zaveckaitės pavardė, nes ji yra geriausiai matematikos išmokanti mokytoja ir jos puiki darbo etika. Be to, Jolantą Antanavičienę atsiminsiu ilgai dėl to, kad atmosfera jos pamokose labai skiriasi nuo visų kitų mokytojų, kurie man dėstė.

5. Gražiausias prisiminimas – Šimtadienio pasirodymas. Jis buvo labai įspūdingas dėl to, kad vaidino kiti mokiniai ir tai darė nepriekaištingai, o pats pasirodymas buvo labai smagus ir įdomus.

6. Linksmiausias prisiminimas – naktis mokykloje. Tai buvo tikrai smagus įvykis.

7. Mano nuomone, po mokyklos laukia sunkesnis, tačiau niekuo ne blogesnis gyvenimo etapas, nes abiturientai turės pradėti rimčiau galvoti apie mokslus ar apie pinigus, kas iš pradžių tikrai nebus lengva, bet laikui bėgant visi susitvarkys, o pats gyvenimas tikriausiai taps įvairesnis.

Amelija, IV A:

1. Manau, dabartiniame etape mane lydi smalsumas, liūdesys ir džiaugsmas, tačiau labiausiai netikėjimas, kad tai pabaiga. Kol kas, kol esu čia, netikiu, kad tai yra mano paskutinė savaitė, kad daugiau nepatirsiu Rugsėjo pirmosios šventės gimnazijoje ir negrįšiu į įprastą man rutiną.

2. Apie gimnazijos neformalųjį gyvenimą – iš karto į galvą sugrįžo prisiminimai apie pertraukas su draugais, kartojimasis prieš kontrolinius, pokalbiai, išvykos, plaukimas baidarėmis. Tokių išvykų metu dar labiau suartėdavome vieni su kitais ir su auklėtojais.

3. Turbūt stipriausias prisiminimas iš akademinės srities yra vienuoliktos klasės tarpiniai patikrinimai. Pamenu, kad buvome labai nepatenkinti nauja sistema. Tačiau galiausiai supratau, kad tai iš tikrųjų nebuvo ir nėra taip baisu, kaip atrodė. Nei prieš patikrinimus, nei po jų mano gyvenimas nepasikeitė, dabar prieš dvyliktos klasės egzaminus tai atrodo kaip smulkmena, nevertas jaudulio dalykas, nes turime galimybę perlaikyti juos. O pamokos paliko tik šviesų įspūdį, drąsiai galiu sakyti, kad visose pamokose, bėgant metams, jaučiausi vis laisvesnė ir artimesnė su mokytojais.

4. Aš manau, kad galėčiau įvardinti visas mokytojas, kurias turėjau, tačiau labiausiai norėčiau išskirti ir padėkoti Jūratei Skomantienei, Jolantai Antanavičienei ir Irmai Zaveckaitei ne tik už suteiktas žinias, bet ir už nuoširdumą, palaikymą ir atvirumą. Kiekvieną kartą pamokos arba trumpo pokalbio po pamokų metu aš jaučiau, lyg jos atiduotų man dalelę savęs.

5. Gražiausias prisiminimas – iš karto pagalvoju apie šią savaitę ir pasiruošimą Paskutinio skambučio

šventei. Kiek buvo pykčio, juoko, nesutarimų, kas dar labiau mus suartino. Taip pat liks atmintyje Šimtadienis ir drabužių, suknelių ieškojimas šiam vakarui, kai teko klausti net mokytojų, kuri suknelė jiems yra gražesnė. O pats gražiausias prisiminimas turbūt mūsų dar tik laukia – Paskutinis skambutis ir išleistuvės.

6. Linksmiausias prisiminimas tikrai yra klasės vakarėlis, kurį sugalvojome labai spontaniškai, kuomet dar vienas kito taip gerai nepažinojome. Atrodo, po jo atsirado dar didesnis noras eiti į mokyklą, nes visi dar labiau susibendravome.

7. Galvojant apie ateitį, žinoma, kad yra jaudulio ir neužtikrintumo, bet man kitas etapas kelią tik smalsumą. Žiūriu į tai pozityviai ir manau, kad žmogaus, turinčio tikslų, noro, pasiruošimo ir svajonių, ateityje laukia tik geri periodai ir išpūdžiai. O jei ir nutinka nesėkmių, žiūriu į tai kaip į pabandymą peršokti aukštesnę kartelę, kuri leidžia mums suklysti ir atsiminti bei mokytis iš savo klaidų. Manau, gyvenimas susiklostys taip, kaip jis ir turėjo susiklostyti, tačiau tai nereikia, kad nereikia bandyti, rizikuoti ir kurti savo kelio pačiam.

Elzė, IV C:

1. Baigiant mokyklą kyla du pagrindiniai jausmai – džiaugsmas ir liūdesys. Džiugu, nes prasideda naujas gyvenimo etapas, apie kurį svajojau 12 metų, o būdama maža įsivaizdavau būtent tą akimirką, kai baigiu mokyklą. Tačiau kartu ir liūdna atsisveikinti su daugeliu mokytojų, kurie mane motyvavo siekti aukštumų, su draugais, kurių galbūt daugiau niekada nebepamatysiu, ir, žinoma, bus sunku atprasti nuo to, kas 12 metų yra mano kasdienybė. Taip pat jaučiu ir šokią tokį nerimą dėl ateities, nežinomybė šiek tiek gąsdina, tačiau tuo pačiu metu atsiranda ir laisvės pojūtis.

2. Esu labai dėkinga savo auklėtojai Irenai Kusaitei už visas nuostabias ir įsimintinas išvykas kartu su klase. Ypač už išvykas su baidarėmis. Manau, jog šiuos prisiminimus dar ilgai nešiosiu savo atmintyje.

3. Manau, jog apie akademinę sritį liks tik teigiami prisiminimai. Tikiu, kai pasakosiu kitiems apie savo mokyklos laikus, būsiu pamiršusi apie visus sunkumus. Prisiminimuose išliks visi mylimi mokytojai, jų pamokos ir visos išgyventos emocijos būnant kartu su jais.

4. Žinoma, jog niekada nepamiršiu savo auklėtojos Irenos Kusaitės, su kuria augau nuo 5-tos klasės. Negaliu nepaminėti ir brangios lietuvių kalbos mokytojos Jūratės Skomantienės, kuri iš naujo pažadino mano meilę lietuvių kalbai ir literatūrai.

5. Kaip gražiausią dalyką visada prisiminsiu praeitų metų įvykį, kai teko sudalyvauti dvyliktokų Šimtadienio vaidinime ir prisidėti prie jų šventės. Šiais metais man pačiai teko atsidurti jų vietoje ir žiūrėti vienuoliktokų vaidinimą nubraukti ašarą.

6. Tiesą sakant, negaliu išskirti vieno linksmiausio mokykloje nutikusio įvykio. Visi jie buvo įsimintini ir vienodai smagūs. Tačiau ryškiausiai atmintyje išlikusi diena, kai kartu su visa klase, internete prisiskaitę apie turbūt net neegzistuojančią Tarptautinę bėgimo iš pamokų dieną, vieningai nusprendėme pabėgti iš jų.

7. Manau, prieš akis laukia kitoks, bet savaip gražus gyvenimo etapas. Žinau, jog jame bus ir iššūkių, ir daug naujų galimybių. Viskas priklausys nuo to, kaip į jį žiūrėsiu ir kokius pasirinkimus darysiu. Planų turiu – svajonių ir tikslų, kuriuos norisi pamažu paversti realybe.

Vilniaus Gabijos gimnazijos laikraštis „GABIJOS BALSAS“

Redaktoriai: Jūratė Kalverš, Daiva Andriukaitienė

Korespondentai: Elena, I a, Elena Liepa, I a, Amelija, I c, Medeina, II d, Ūla, II d,
Gustė, II e, Paulina, I h, Kotryna, I j

Laikraščio el. paštas: gabijos.laikrastis@gmail.com, vgg.gabijos_balsas